

36

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW KOMUNIKACJI I SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 7 lutego 1969 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie bezpieczeństwa ruchu przy przewozie materiałów wybuchowych na drogach publicznych.

Na podstawie art. 14 pkt 2 ustawy z dnia 27 listopada 1961 r. o bezpieczeństwie i porządku ruchu na drogach publicznych (Dz. U. Nr 53, poz. 295) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministrów Komunikacji i Spraw Wewnętrznych z dnia 17 maja 1965 r. w sprawie bezpieczeństwa ruchu przy przewozie materiałów wybuchowych na drogach publicznych (Dz. U. z 1965 r. Nr 22, poz. 139 i Nr 54, poz. 337 oraz z 1967 r. Nr 21, poz. 95) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Ruch pojazdów przewożących materiały wybuchowe na drogach publicznych powinien odbywać się z zachowaniem przepisów rozporządzenia Ministrów Komunikacji i Spraw Wewnętrznych z dnia 20 lipca 1968 r. w sprawie ruchu na drogach publicznych (Dz. U. Nr 27, poz. 183), zwanego w dalszym ciągu „rozporządzeniem w sprawie ruchu na drogach publicznych”, oraz przepisów niniejszego rozporządzenia.”;

2) w § 11 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kierowca pojazdu samochodowego, przewożącego materiały wybuchowe, powinien posiadać prawo jazdy kategorii D lub E.”;

3) w § 12 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Pojazdy samochodowe i przyczepy, użyte do przewozu materiałów wybuchowych, powinny być zaopatrzone w świadectwo dopuszczenia do przewozu materiałów niebezpiecznych, określone w § 6 pkt 2 rozporządzenia Ministrów Komunikacji i Spraw Wewnętrznych z dnia 7 grudnia 1965 r. w sprawie bezpieczeństwa ruchu przy przewozie materiałów niebezpiecznych na drogach publicznych (Dz. U. Nr 54, poz. 337).”;

4) w § 13 ust. 1 pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) trójkąt do ustawiania na drodze przewidziany w § 172 ust. 1 pkt 11 rozporządzenia w sprawie ruchu na drogach publicznych.”;

5) w § 33 ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) ustawienie na drodze w odległości 30—50 m za pojazdem trójkąta wymienionego w § 13 ust. 1 pkt 7.”;

6) w § 36:

a) dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1, z tym że w pkt 3 wyrazy „kategorii II” zastępuje się wyrazami „kategorii C”;

b) dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Do wykonania prac naukowo-badawczych lub doświadczalnych nad materiałami wybuchowymi w placówkach naukowo-badawczych, posiadających do tego uprawnienia statutowe, można przewozić na warunkach określonych w ust. 1 pkt 1—3 i 5—8 materiały wybuchowe w ilości do 150 kg materiałów miotających lub do 50 kg materiałów kruszących o wrażliwości na uderzenie powyżej 0,5 kGm (według próby Kasta) lub 2 paczki spłoniek (2 × 500 sztuk) albo 1200 sztuk zapalników ostrych w oryginalnym opakowaniu fabrycznym.”;

7) w § 38 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do przewozu materiałów wybuchowych w ilości do 500 kg dopuszcza się do dnia 31 grudnia 1969 r. samochody o dopuszczalnym ciężarze całkowitym do 5,5 t, wyposażone w silnik z zapłonem iskrowym (napędzane paliwami benzynowymi), jeżeli odpowiadają warunkom określonym w § 12 ust. 1, pkt 2—9.”;

8) po § 38 dodaje się nowy § 39 w brzmieniu:

„§ 39. W okresie ustalonym w § 234 rozporządzenia w sprawie ruchu na drogach publicznych, w którym utrzymane są w mocy dawne przepisy dotyczące praw jazdy, kierowca pojazdu samochodowego, przewożącego materiały wybuchowe, może posiadać prawo jazdy kategorii I, a w razie przewożenia małych ilości materiałów wybuchowych na warunkach określonych w § 36 — prawo jazdy kategorii I lub II.”;

9) dotychczasowy § 39 oznacza się jako § 40.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Komunikacji: *P. Lewiński*

Minister Spraw Wewnętrznych: *w z. F. Szlachcic*

37

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ŁĄCZNOŚCI

z dnia 28 stycznia 1969 r.

w sprawie udzielania zezwoleń na zakładanie i używanie urządzeń megafonowych w miejscach publicznych.

Na podstawie art. 11 ust. 3 ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. o łączności (Dz. U. Nr 8, poz. 48) zarządza się, co następuje:

§ 1. Na zakładanie i używanie urządzeń megafonowych w miejscach publicznych wymagane jest zezwolenie.